

Arvoisat kuulijat, hyvät lionit ja puoliset!

Kunnioitamme täällä tänään sankariristillä sankarivainajiamme ja samalla myös heitä kaikkia muita, jotka olivat mukana turvaamassa Isänmaatamme rintamalla, sen selustassa ja kotirintamalla.

”Me sodanjälkeiset sukupolvet emme aina muista, että sankarimme olivat silloin nuorukaisia. Emme myöskään muista, että heidän sankaruutensa oli, ei arkipäiväistä, mutta jokapäiväistä.” Näin totesi tasavallan presidentti Sauli Niinistö juhlapuheessaan kansallisena veteraanipäivänä vajaa vuosi sitten Jyväskylässä. Puheessaan Niinistö myös muistutti, että veteraanien sankaruus oli toisenlaista kuin se mikä tänä päivänä mielletään sankaruudeksi; Nykyisin sankaruudeksi mielletään yksittäinen uroteko tai suursaavutus – ja tätä sankaruutta juhlitaan näyttävin menoin ja mainesanoin.

Sotiemme veteraanien ja sankarivainajiemme sankaruus oli siis toisenlaista, se ei ilmennyt vain urheina sotatekoina, se sisältää paljon muuta. Sankaruutta oli kestää kuukausia, jopa vuosia, alituisen ja kaikkina päivinä tietoisuutta siitä, että juuri tänään voi hyvinkin olla kohtaloni päivä.

Veteraanien sankaruus sisälsi paljon muutakin kuin pelkkiä urheita sotatekoja, ja tähän sankaruuteen ei sopinut näyttävin menoin tapahtuva juhlinta.

Sotaa kestiin paljolti yhteishengen voimalla, kaikilla oli yhteinen tavoite pitää Suomi itsenäisenä kansakuntana kansakuntien joukossa. Järjestömme kansainvälistä presidenttiä Barry Palmeria lainaten oli siis ”Unelma”, jonka saavuttamiseksi oltiin valmiita yhdessä tekemään työtä.

Suomalaisuuteen kuului myös periaate ”Kaveria ei jätetä”. Tämä periaate oli kantava voima sotilaittemme keskuudessa. Sotiemme aikana suomalaiselle sotilaalle oli erittäin tärkeää tietoisuus siitä, että mahdollisen haavoittumisen tai kaatumisen jälkeen hänestä pidetään huolta. Tämä antoi voimaa kestää sodan usein epäinhimilliset olot.

Oli myös henkisesti tärkeää, että kuoleman kohdatessa kaatuneet pyrittiin kaikin keinoin tuomaan oman kotikunnan kirkkomaan multiin. Siinä missä monet muut maat hautasivat kaatuneensa yleensä taistelualueelle, ns. Kunnian kentille, Suomessa pyrittiin järjestelmällisesti hautaamaan kaatuneet omien kotiseurakuntiensa hautausmaalle. Runsaasta 90 000 viime sodissamme menehtyneestä yli 85 000 on haudattu nykyisen Suomen alueen tai luovutetun alueen sankari- ja sukuhautoihin. Sankarihautausmaat ovat sivistyskansan kunnianosoitus isänmaan puolesta henkensä menettäneille ja ovat osa kansakuntamme eettistä perustaa. Suomalaisten suhde sankarivainajiinsa on siis hyvin läheinen. Nimitys ”sankarivainaja” jo kertoo tästä arvostuksesta.

Veteraanisukupolven sankaruus ei päättynyt tähän. Sama uhrautuvuus Isänmaan edun edessä näkyy koko sen aikaisessa ikäluokassa, kun he sotiemme jälkeen rakensivat isänmaamme sellaiseksi hyvinvointivaltioksi kuin Suomi on.

Suomalaisuuden voima sodan aikana, **yhtenäisyys ja vastuullisuus** ovat meille tänäkin päivänä tärkeitä arvoja.

Hyvät kuulijat,

Täällä, sankarihautojen äärellä kokee vahvasti sen, että emme saa koskaan unohtaa sitä tosiasiaa, että sota on ihmiskunnan pahin onnettomuus. Tänä päivänä, rauhan aikana, toivoo, ettemme koskaan enää joutuisi kansana sotaa kokemaan. Sen tähden kaikki työ rauhan edistämiseksi on ensiarvoisen tärkeää.

Kansainvälinen Lions-järjestö, Lions Clubs International toimii maailmanlaajuisesti, 208 maassa tai maantieteellisellä itsehallintoalueella.

Me Leijonat pyrimme luomaan kansainvälistä yhteistyötä edistävällä toiminnallamme suvaitsevuuden hengen ja rauhan maailman kansakuntien välille. Järjestömme yksi perustavoitteista on kirjattu olevan ***"luoda ja ylläpitää yhteisymmärrystä maailman kaikkien kansojen keskuudessa."***

Vaikkakaan Lions-järjestö ei periaatteidensa mukaisesti osallistu politiikkaan ja siten järjestö ei kategorisesti esimerkiksi tue kaikkia Yhdistyneiden Kansakuntien, YK:n turvallisuusneuvoston päätöksiä, joilla pyritään edistämään YK:n ensimmäistä päämäärää, ***"Ylläpitää kansainvälistä rauhaa ja turvallisuutta"***. Ja eihän Lions-järjestöllä ole roolia tai suoraa vaikutusta turvallisuusneuvostoon. Järjestömme yhtenä Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjan allekirjoittajana tukee ihannetta maailmasta, jossa vallitsee rauha.

Lions-järjestö edistää YK:n peruspäämääriä ***kehittämällä ystävällisiä suhteita kansakuntien välille ja työskentelemällä yhdessä köyhien ihmisten elinolojen parantamiseksi, nälän, tautien ja lukutaidottomuuden nujertamiseksi.***

Kun tätä työtä teemme erityisesti nuorten parissa ja tässä työssä onnistumme, niin ensimmäisenkin YK:n päämäärän, kansainvälisen rauhan ja turvallisuuden ylläpidon, toteutuminen on varmempaa.

Leijona henki laulun sanoin: ***"Saman hengen kun myös nuoret tuntee toimissaan, on tää aate voimissaan."***

Lions-järjestön tunnuslause: ***Me palvelemme***, sekä kansallinen teemamme tälläkin hetkellä: ***Palvelulla hyvinvointia***, kunnioittaa sankarivainajiemme ja sotasukupolvien periaatteita palvella uhrautuvasti Isänmaatamme sen hyvinvoinnin edistämiseksi omalla työllämme.

Ja edelleen jatkaen Leijona henki laulun sanoin:

"Ne, joille osa leijonan on suotu, on jatkajia aatteen arvokkaan.

Nuo sukupolvet, ennen meitä luotu, sen perinnöksi jätti aikanaan.

Ja henki, jonka saimme sydämeen, se vahvana on siellä edelleen."

Yhdessä tekemällä saavutamme tavoitteemme!

Tommi Virtanen

Lions-piiri 107A